

«δῆθεν» ἀντιστάσεις, ἐξακολούθησε μὲ θέρμη καὶ θέσιμος γιὰ τὴν τελικὴ ἐπιτυχία:

—Ω, λατρεῖα μου... Ἐσεῖς τὰ λέτε, αὐτά;... Καὶ πῶς εἶνε δυνατόν, ἐσεῖς, μὴ τόσο ἐκλεκτὴ φύσει, ν' ἀγαπάτε τὸν ἄνδρα σας;... Ἐναν ἄνθρωπον δηλαδὴ τόσο διαφορετικὸ ἀπὸ σᾶς, ἄνθρωπον δηλαδὴ ὀπισθοδρομικὸ κί' ἀντιθέτων μὲ τὰ δικά σας αἰσθημάτων;... Ἐνὸ ἐγὼ;... Πόσες φορὲς δὲν μοῦ δεῖξατε ὡς τώρα τὴν συμπάθειά σας καὶ τὴν ξεχωριστὴν προτίμησί σας ἐπὶ συντροφιά μου;... Καρλόττα!... Σὰς θερμωπαρκαλῶ... Μὴν εἰστε κακὴ... Εἶμαι θέσιμος, πὼς ἡ καρδιά σας εἶνε συγκινημένη... Ἀκοῦστε λοιπὸν τὴ φωνὴ τῆς... Καὶ δοκιμάστε τὴν εὐτυχία, κἀνοῦσα κί' ἐμένα εὐτυχιόμενον... Ἐλάτε ἐπὶ ἀγκαλιά μου, Καρλόττα!

Ἄνοιξε τὰ μπράτσια του. Ἐκείνη τινάχθηκε πρὸς τὰ πίσω τρομαγμένη.

—Σὰς ἀπαγορεύω νὰ μοῦ λέτε τέτοια λόγια! τοῦ φώναξε ἐπιπαικτικὰ. Κί' ἄπορὸ πῶς παρεξηγήσατε τόσο ἄτοπα, μὴ πραγματικῶς ἰδιαίτερα—ἐντελῶς ὁμῶς ἄθῶα—κλίσι μου οὐ σὰς... Δὲν σὰς φανταζόμενον ἔτσι, κύριε... Καὶ τὰ τυχὸν φιλοφρονητοῦσθαι κολακευτικὰς φράσεις ἐνὸς κοσμικοῦ κυροῦ οὐ σὰς τικὰ σὰς λόγια οὐ μὲνα, τὰ νομίζω γιὰ συνθησιόμενες καὶ δίχως μὴ κυρία γνώριμὴ του!

—Κί' ὁμῶς, κυρία μου, ὑποφέρετε... Ὁ σύζυγος σας εἶνε σάνουσα... Σὰς κοκομεταχειρίσθητε πρὶν φύγει... Ἐπιτρέπατέ μου λοιπὸν νὰ σὰς χαρίσω ἐγὼ, τὴν τρυφερὴν στοργὴν ποὺ σὰς δεῖται!

—Ἀπατάσθε... Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς, μάλιστα... Ὁ σύζυγός μου εἶνε καὶ τέλειος κύριος καὶ στοργικὸς σύζυγος... Σιωπήσατε ἐπιτέλους, κύριε!

—Μὴν τὸν ὑπερασπίζετε, λατρευτὴ μου Καρλόττα... Πρὶν φύγει, σὰς ἔκανε νὰ κλαίει... Ναι... Μὴν τὸ ἀρνῆσθε... Τὰ μάτια σας ἴσαν κλαμμένα, ὅταν μοῦ ἀνοίξατε... Καὶ τώρα, ὁ κόμπη εἶνε κόκκινα ἀπ' τὰ δάκρυα...

Σταμάτησε ἀπότομα, κεραυνόπληκτος. Ἡ κυρία Μπερὸν εἶχε ξεσπάσει σὲ γέλια δυνατὰ, σαρκαστικὰ.

—Μὴ γελάτε, κυρία! ἐξακολούθησε μὲ περιπαθὴ ὁλοτρόπῳ ὁ ἐπίμονος κατακτητὴς. Ναι... Κλάψατε... Τὰ οὐράνια μάτια σας, τὰ καμῶν μέλανα νὰ φωτίζονται μονάχα ἀπ' τὸ γέλιο κί' ἀπ' τὴν χαρὰ, ἔχουσα πρὸ ὀλίγου δάκρυα πόνο... Ὡ, ἂς μπορούσα νὰ τὰ στεγνώσω μὲ τὴ θέρμη τῆς λατρείας μου γιὰ σᾶς!...

Ἄπλωσε τὸ χέρι του καὶ τὴν ἀγκάλιασε ἔξαφνα ἀπ' τὴ μέση... Τὸ κίνημα του αὐτὸ, τὸ νομίζω γιὰ τὸ προτελευταῖο παιδί θῆμα πρὸς τὴν τελικὴν κατὰκτησί της...

Μὰ ἐκείνη τὸν ἔσπρωξε ἄσπαστα, ἄγρια... Ἀφήστε με... Ἐξῶς, κύριε... Ἀφήστε με!

—Ὀχι, λατρεία μου... Ἐξηγήσατε μου πρῶτα, ποῖος ἀπέραντος πόνος σπάρσατε τὴν καρδιά σας, καὶ σὰς ἔκανε νὰ κλαίτε!...

Ἡ Καρλόττα ξανάθελε πάλι τὰ ἴδια δυνατὰ γέλια. Ἐπειτα, σοβαρυντικῶς ἀπότομα κί' εἶπε μὲ παρηγή φωνή:

—Ἀφήστε με ἡσυχῇ, κύριε... Ἀφήσατε ἐπὶ οἰκογενειακὴ γαλήνη τῆς, ἐπὶ εὐτυχία τῆς, μὴ γυναικὰ ποὺ δὲν σὰς ἔβλαψε σὲ τίποτε... Στρέψατε τὰ κατακτητικὰ σας βλέμματα, σὲ κατεθύνσεις πρόθυμες νὰ τὰ ὀπισθεποιήσῃ. Κί' ἂν θέλετε νὰ μάθετε γιὰ τὴ ἔκλαψα τόσο πικρὰ, μάθετε, κύριε, ὅτι...

—ὅτι; μουρμούρισε, μουδιασμένος ἀπ' τὴν ἐπιβλητικὴ φωνὴ τῆς διαλεκτικῆς ἐκείνης γυναικας, ὁ Ἐβουάρδος.

—Ἐκλαίγα, κύριε, γιὰτὶ μόλις εἶχα τελειώσει τὴν τακτοποίησι τῆς κουζίνας μου, κα'...καθάρισα κρεμμύδια γιὰ τὸ θραδυνὸ φαγητό!...

Τὸ χτύπημα ἦταν θαρρὺ, γιὰ τὸν ἀδιόρθωτο κομψοῦμένο. Ἡ γλῶσσα του βέθηκε. Τὰ χέρια του παραλόσαν... Ἐνοιθετε στὰ ρουχίδια του κίόλας τὴν τσουχητρὴν μυροδιά του κρεμμυδιού... Ἐοκυψε τὸ κεφάλι καὶ κατέθηκε σάν μισοσαρκοῦμένος τῆ σκάλα...

Εἶχε νιώσει θαθεῖα, ὅτι τὸ τιμὸ ἐκείνου σπῆτι δὲν ἀνεχόταν τὴν παρουσία του περισσότερο...

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΠΕΝΝΙΕΣ

—Μερικὰ εἶδη ἀδαμάντιων, ὅταν ἐκτίθενται σὲ κώκονο φῶς, παρά γουν ἤλεκτρισιμό.

—Ὁ καινὸς εἰσβολὴ ἐπὶ τὴν Κίνα ἀπὸ τῆς Φιλιππίνης νήσους τὸ 1580. —Ἡ γῆ, ἐπὶ αὐτὸν ὅπου ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς εἶνε φημιμένη ἡ πρωτεύουσα τῆς ἀυστραλίας, ἀγοράσθη τὸ 1843 ἀπὸ τὸν Τζὼν Μπάιαν, ἀπὸ τῆς γῆ τῶν Ζαγκαζάγκας, ἀπὸ 20 κωνιδριῶν, 80 τοσκουριῶν, 100 μαχαριῶν, 50 ψαλιῶν ἄν, 200 μαντηλιῶν, 100 λιθρῶν ἄλγυρου καὶ 16 ὑποκαίσιον. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀγορᾶς πωλησῆς φέρει τὴν ὑπογραφήν ἀρχηγῶν τῆς φυλῆς Ζαγκαζάγκ.

ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ἐἶνε γεγονός, γράφει ἓνας Γερμανὸς γιατρός, ὅτι λίγα ἄνθρωποι ἔξουον νὰ ζήσουν ὄπως πρέπει. Οἱ περισσότεροι — καὶ μάλιστα οἱ ἀμωρφοῖ — ἀγνοοῦν καὶ τοὺς πρὸ στοιχειώδεις κανόνες τῆς ὑγιεινῆς.

Ἴδου λοιπὸν ἓνας δωδεκάλογος ὑγιεινῆς:

1.—Μὴν καπνίζετε, ἢ τοῦλάχιστον, λιγοστεύετε τὸ κάπνισμα ὅσο μπορεῖτε.

2.—Συνηθίσατε νὰ κοιμάσθε μὲ ἀνοχτὸ παράθυρο, χρομῶνα—καλοκαίρι. Ἐπίσης ἀρνῆσατε διπλὴ τὴν ἡμέρα ἀνοχτὰ τὰ παράθυρα τοῦ κοιτῶνος σας, γιὰ νὰ ἀερίζεται. Ἐχετε τὸν κοιλῶνα σας καθαρὸ, ἀδοξοστοχρῶμενο, καὶ μὴ βάζετε μέσα σ' αὐτὸν πολλὰ ἐπιπλά, καὶ ἰδίως παλαιὰ κάρφα, φωτογραφίες, βιβλία καὶ ἐπιτηριδές. Κυνηγᾶτε τοὺς ἐχθροὺς τῆς ζωῆς σας: Τὶς μύγες, τοὺς χοιροὺς, τὶς φέιδες, τοὺς ψύλλους, τὰ παντῖα, καὶ μὴν ἀρνῆσατε τὴ νύκτα μέσα στὸν κοιλῶνα σας σκεπτικὰ καὶ γάτες.

3.—Μὴ φορεῖτε πολλὰ ρούχα, ἀλλ' ὅχι καὶ βαρεὰ. Πλένετε τὸ κορμὸ σας ταχτικά μὲ νερὸ καὶ σαποῦνι ἢ τριβεῖτε τὸ μὲ ὀνόνητιμα. Κυκλοφορεῖτε μόνον σας ἐπὶ 2—3 λεπτὰ τῆς ὥρας κάθε πρωὶ ὀλόγησιμον μέσα στὸ δωμάτιό σας.

4.—Μὴν πίνετε ποτὲ ὀινόνητιματῶδη ποτὰ. Λίγο ἀγνὸ κρασί ἀρκεῖ. Τρώετε καλὰ. Μασάτε τὶς τροφές, ὅσο μπορεῖτε καλύτερα. Προσέχετε τὰ δόντια σας. Βουρτσίζετε τὰ καὶ βράδυ, πρὶν πέσετε στὸ κρεβάτι γιὰ νὰ κοιμηθῆτε. Συνηθίσατε νὰ πηγαίνετε ταχτικά κάθε πρωὶ—ἀδιόφορον ἂν αισθάνεσθε ἢ ὄχι ἀνάγκη γι' αὐτὸ—στὸ ἀφορευτήριο. Αὐτὸ προλαμβάνει πολλὰ ἐνσώριστα καὶ μάλιστα ἐπὶ τὴν ἐμφύβη ἡλικία.

5.—Κάνετε ἄσκησι, μακροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, διανοούμενοι καὶ ἐργάτες, γυμναστικὴ ὀλιγόληπτη ὁμῶς καὶ μὲ ὀρθοῦ. Πηγαίνετε ὅσο μπορεῖτε συχνότερα σὲ ἐκδρομὲς καὶ κάνετε μανίνα θαλασσινα. Ὅσοι ὁμῶς εἶνε καρδ ἀσκή, ἀνεπαθεῖς, προφυματωκοί, πρέπει νὰ μὴ κάνουν τίποτε ἀπ' ὅσα αὐτὰ, τρὶν συμβουλιενοῦσθὸν τὸν γιατρό.

6.—Πρέπει νὰ παντρευθεῖτε. Ὁ γάμος εἶνε μὴ ἀπὸ τῆς ἐρωτικῆς ἀνάγκης τῆς ζωῆς. Εἶνε ὑποχρέωσις τοῦ ἴδιου πρὸς τὴ φῶσι, τὴν κοινωνία καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ἑαυτὸ του. Ἀλλὰ οἱ συνδεόμενοι μὲ τὸν ἱερό δεσμὸν τοῦ γάμου πρέπει νὰ ταυρίζουν φροτικῶς, ψυχικῶς καὶ ἰδεολογικῶς. Ἐπίσης ἡ σωματικὴ τους διάλασις, ἢ ψυχικῶς τοὺς διαθεσίως, τὰ ἀσθίματα καὶ ἕβες τοὺς πρέπει νὰ εἶνε ἰσομετρία.

7.—Ἡ δουλειὰ εἶνε ἀτέλεμη, τόσο στὸ ἄτομο ὅσο καὶ ἐπὶ τὴν κοινωνία, ἐνὸς ἢ τεμπελά καὶ ἡ ἀεργία εἶνε γενεῶς βλαβερὴ. Ἐργάζεσθε λοιπὸν, ἀλλὰ πάντα μὲ μέτρο, χωρὶς νὰ ὑπερβάλλετε τὸ ὄριον τῆς φροντικῆς ἀντοχής σας.

8.—Μὴ κλείνετε στὰ καπνῆλα, στὰ κερνετῖα, στὸς κακῶς ἀρτιζομένους κινηματογράφους καὶ σὲ ἄλλα πολυτελεστικὰ μέρη. Καταστρέψατε ἔτσι ἀργὰ, ἀλλὰ σταθερὰ, τὴν ὑγεία σας. Πηγαίνετε ἄσκη ἐπάφει καθαροὺς ἀέρας καὶ ἥλιος.

9.—Κάθε χρόνον, μὴ φορεῖτε τοῦλάχιστον, πρέπει νὰ σὰς ἐξετάση γιατρός. Ἡ ἀνθρώπινη μηχανὴ θέλει ἐπιθεωρησθὶ ἀπὸ καιροὺ σὲ καιροὺ. Αποφεύγετε τοὺς κομπογιαννίτες καὶ τὰ γράβια. Ἡ ἐπιστήμη ἔχει ἄλλα τὰ μέσα γιὰ νὰ σὰς σώσῃ.

10.—Τὰ πολλὰ φάρμακα δὲν γιατρεύουσι. Μόνον τὸ γιατρόσὸν ποὺ χτυπάει τὴν αἰτία τῆς ἀρρωστίας εἶνε ἀποτελεσματικὸν. Γι' αὐτὸ πηγαίνετε σὲ γιατροὺς τίμους καὶ ἠθικοὺς, ὄχι σὲ φιλοχρημάτας καὶ ὑποκροῦς.

11.—Μὴ στενωχωριεῖσθε, μὴ θυμῶνετε, μὴ ἀπειλεῖσατε, μὴ φοβάσθε καμμιὰ ἀρρωστία. Ὅσοις φοβάται, πεθαίνει γρηγορότερα ἀπὸ τὴν ὄρα του. Ἡ αἰσιοδοξία εἶνε ὁ πρὸ γερῶς ἀμυντικὸς θώρακος ἐναντίον κάθε δυστυχίματος καὶ κάθε ἀρρωστίας.

12.—Τὰ ταξίδια, ἢ ἄλλαγὴ περιβάλλοντος, ἢ ἀλλαγὴ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς, γιατρεύουσι πολλὰς νοσηρὰς καταστάσεις, χωρὶς γιατροὺς καὶ φάρμακα.

Νὰ τῶρα καὶ μὴ συνταγὴ γιὰ τὶς ἀπαισιες χιονιότερες:

Ἡ χιονιότες θεραπεύονται σιγά—σιγά. Ὅσοις ἔχει χιονιότερες πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τὴν ὑγρασία καὶ τὸ κρῖον. Ἐπίσης πρέπει νὰ κἀνη ταχτικά κάθε πρωὶ καὶ κάθε βράδυ τοιαυτὸν λουτρό μὲ ζεστὸ νερὸ, στὸ ὁποῖο νὰ ἔχη βοήθη φύλλα καρυδιάς καὶ βελανιδιάς. Μετὰ τὸ λουτρό, πλένετε τὶς χιονιότερες μὲ κολῶνα ἢ μὲ σπῆρον λ. δάντας. Τὸ βράδυ πρὶν πέσομε στὸ κρεβάτι, πρέπει νὰ ἀλείφουμε τὶς χιονιότερες μὲ γλυκερίνη ἢ μὲ χυμὸν λεμονιοῦ.

Ἐπίσης καλὸ φάρμακον γιὰ τὶς χιονιότερες εἶνε καὶ τὸ Σλόανς, ὅπως καὶ ἡ ἄλοιψη κωμορῶς ἢ τὸ σπῆρον κωμορῶς.